

Az Európa Tanács Táj Egyezménye

(egységes szerkezetben a Strasbourgban, 2016. június 15-én kelt, az Európai Táj Egyezményt módosító Jegyzőkönyvvel megállapított módosításokkal)

Az Egyezmény módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt, angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

“Council of Europe Landscape Convention

Preamble

The member States of the Council of Europe signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members for the purpose of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage, and that this aim is pursued in particular through agreements in the economic and social fields;

Concerned to achieve sustainable development based on a balanced and harmonious relationship between social needs, economic activity and the environment;

Noting that the landscape has an important public interest role in the cultural, ecological, environmental and social fields, and constitutes a resource favourable to economic activity and whose protection, management and planning can contribute to job creation;

Aware that the landscape contributes to the formation of local cultures and that it is a basic component of the European natural and cultural heritage, contributing to human well-being and consolidation of the European identity;

Aware, in general, of the importance of the landscape at global level as an essential component of human being's surroundings;

Acknowledging that the landscape is an important part of the quality of life for people everywhere: in urban areas and in the countryside, in degraded areas as well as in areas of high quality, in areas recognised as being of outstanding beauty as well as everyday areas;

Noting that developments in agriculture, forestry, industrial and mineral production techniques and in regional planning, town planning, transport, infrastructure, tourism and recreation and, at a more general level, changes in the world economy are in many cases accelerating the transformation of landscapes;

Wishing to respond to the public's wish to enjoy high quality landscapes and to play an active part in the development of landscapes;

Believing that the landscape is a key element of individual and social well-being and that its protection, management and planning entail rights and responsibilities for everyone;

Having regard to the legal texts existing at international level in the field of protection and management of the natural and cultural heritage, regional and spatial planning, local self-government and transfrontier co-operation, in particular the Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats (Bern, 19 September 1979), the Convention for the Protection of the Architectural Heritage of Europe (Granada, 3 October 1985), the European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage (revised) (Valletta, 16 January 1992), the European Outline Convention on Transfrontier Co-operation between Territorial Communities or Authorities (Madrid, 21 May 1980) and its additional protocols, the European Charter of Local Self-government (Strasbourg, 15 October 1985), the Convention on Biological Diversity (Rio, 5 June 1992), the Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage (Paris, 16 November 1972), and the Convention on Access to Information, Public Participation in Decision-making and Access to Justice on Environmental Matters (Aarhus, 25 June 1998);

Acknowledging that the quality and diversity of European landscapes constitute a common resource, and that it is important to co-operate towards its protection, management and planning;

Wishing to provide a new instrument devoted exclusively to the protection, management and planning of all landscapes in Europe,

Wishing to enable the application of the values and principles formulated in the Convention to non-European States who so desire;

Have agreed as follows:

Chapter I

GENERAL PROVISIONS

Article 1

Definitions

For the purposes of the Convention:

- a)* „Landscape” means an area, as perceived by people, whose character is the result of the action and interaction of natural and/or human factors.
- b)* „Landscape policy” means an expression by the competent public authorities of general principles, strategies and guidelines that permit the taking of specific measures aimed at the protection, management and planning of landscapes.
- c)* „Landscape quality objective” means, for a specific landscape, the formulation by the competent public authorities of the aspirations of the public with regard to the landscape features of their surroundings.

d) „Landscape protection” means actions to conserve and maintain the significant or characteristic features of a landscape, justified by its heritage value derived from its natural configuration and/or from human activity.

e) „Landscape management” means action, from a perspective of sustainable development, to ensure the regular upkeep of a landscape, so as to guide and harmonise changes which are brought about by social, economic and environmental processes.

f) „Landscape planning” means strong forward-looking action to enhance, restore or create landscapes.

Article 2

Scope

Subject to the provisions contained in Article 15, this Convention applies to the entire territory of the Parties and covers natural, rural, urban and peri-urban areas. It includes land, inland water and marine areas. It concerns landscapes that might be considered outstanding as well as everyday or degraded landscapes.

Article 3

Aims

The aims of this Convention are to promote landscape protection, management and planning, and to organise co-operation between the Parties.

Chapter II

NATIONAL MEASURES

Article 4

Division of responsibilities

Each Party shall implement this Convention, in particular Articles 5 and 6, according to its own division of powers, in conformity with its constitutional principles and administrative arrangements, and respecting the principle of subsidiarity, taking into account the European Charter of Local Self-government. Without derogating from the provisions of this Convention, each Party shall harmonise the implementation of this convention with its own policies.

Article 5

General measures

Each Party undertakes:

a) to recognise landscapes in law as an essential component of people's surroundings, an expression of the diversity of their shared cultural and natural heritage, and a foundation of their identity;

b) to establish and implement landscape policies aimed at landscape protection, management and planning through the adoption of the specific measures set out in Article 6;

c) to establish procedures for the participation of the general public, local and regional authorities, and other parties with an interest in the definition and implementation of the landscape policies mentioned in paragraph b) above;

d) to integrate landscape into its regional and town planning policies and in its cultural, environmental, agricultural, social and economic policies, as well as in any other policies with possible direct or indirect impact on landscape.

Article 6

Specific measures

A. Awareness-raising

Each Party undertakes to increase awareness among the civil society, private organisations, and public authorities of the value of landscapes, their role and changes to them.

B. Training and education

Each Party undertakes to promote:

a) training for specialists in landscape appraisal and operations;

b) multidisciplinary training programmes in landscape policy, protection, management and planning, for professionals in the private and public sectors and for associations concerned;

c) school and university courses which, in the relevant subject areas, address the values attaching to landscapes and the issues raised by their protection, management and planning.

C. Identification and assessment

1. With the active participation of the interested parties, as stipulated in Article 5.c) and with a view to improving knowledge of its landscapes, each Party undertakes:

a)(i) to identify its own landscapes throughout its territory;

(ii) to analyse their characteristics and the forces and pressures transforming them;

(iii) to take note of changes;

b) to assess the landscapes thus identified, taking into account the particular values assigned to them by the interested parties and the population concerned.

2. These identification and assessment procedures shall be guided by the exchanges of experience and methodology, organised between the Parties at international level pursuant to Article 8.

D. Landscape quality objectives

Each Party undertakes to define landscape quality objectives for the landscapes identified and assessed, after public consultation in accordance with Article 5.c).

E. Implementation

To put landscape policies into effect, each Party undertakes to introduce instruments aimed at protecting, managing and/or planning the landscape.

Chapter III

Co-operation between the parties

Article 7

International policies and programmes

Parties undertake to co-operate in the consideration of the landscape dimension of international policies and programmes, and to recommend, where relevant, the inclusion in them of landscape considerations.

Article 8

Mutual assistance and exchange of information

The Parties undertake to co-operate in order to enhance the effectiveness of measures taken under other articles of this Convention, and in particular:

- a) to render each other technical and scientific assistance in landscape matters through the pooling and exchange of experience, and the results of research projects;
- b) to promote the exchange of landscape specialists in particular for training and information purposes;
- c) to exchange information on all matters covered by the provisions of the Convention.

Article 9

Transfrontier landscapes

The Parties shall encourage transfrontier co-operation on local and regional level and, wherever necessary, prepare and implement joint landscape programmes.

Article 10

Monitoring of the implementation of the Convention

1. Existing competent Committees of Experts set up under Article 17 of the Statute of the Council of Europe shall be designated by the Committee of Ministers of the Council of Europe to be responsible for monitoring the implementation of the Convention.
2. Following each meeting of the Committees of Experts, the Secretary General of the Council of Europe shall transmit a report on the work carried out and on the operation of the Convention to the Committee of Ministers.
3. The Committees of Experts shall propose to the Committee of Ministers the criteria for conferring and the rules governing the Landscape award of the Council of Europe.

Article 11

Landscape award of the Council of Europe

1. The Landscape award of the Council of Europe is a distinction which may be conferred on local and regional authorities and their groupings that have instituted, as part of the landscape policy of a Party to this Convention, a policy or measures to protect, manage and/or plan their landscape, which have proved lastingly effective and can thus serve as an example to other territorial authorities of the Parties. The distinction may be also conferred on nongovernmental organisations having made particularly remarkable contributions to landscape protection, management or planning.
2. Applications for the Landscape award of the Council of Europe shall be submitted to the Committees of Experts mentioned in Article 10 by the Parties. Transfrontier local and regional authorities and groupings of local and regional authorities concerned, may apply provided that they jointly manage the landscape in question.
3. On proposals from the Committees of Experts mentioned in Article 10 the Committee of Ministers shall define and publish the criteria for conferring the Landscape award of the Council of Europe, adopt the relevant rules and confer the Award.
4. The granting of the Landscape award of the Council of Europe is to encourage those receiving the award to ensure the sustainable protection, management and/or planning of the landscape areas concerned.

Chapter IV

FINAL CLAUSES

Article 12

Relationship with other instruments

The provisions of this Convention shall not prejudice stricter provisions concerning landscape protection, management and planning contained in other existing or future binding national or international instruments.

Article 13

Signature, ratification and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
2. The Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which ten member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.
3. In respect of any signatory state which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 14

Accession

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite the European Union and any State which is not a member of the Council of Europe, to accede to the Convention by a majority decision as provided in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe, and by the unanimous vote of the States Parties entitled to sit on the Committee of Ministers.
2. In respect of any acceding State, or the European Community in the event of its accession, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 15

Territorial application

1. Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which the Convention shall apply.
2. Any Party may, at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. The Convention shall take effect in respect of such a territory on the first day following the expiry of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
3. Any declaration made under the two paragraphs above may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by notification addressed to the Secretary

General. Such withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 16

Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 17

Amendments

1. Any Party or the Committees of Experts mentioned in Article 10 may propose amendments to this Convention.
2. Any proposal for amendment shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe who shall communicate it to the member States of the Council of Europe, to the others Parties, and to any European non-member State which has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 14.
3. The Committees of Experts mentioned in Article 10 shall examine any amendment proposed and submit the text adopted by a majority of three-quarters of the Parties' representatives to the Committee of Ministers for adoption. Following its adoption by the Committee of Ministers by the majority provided for in Article 20.d) of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the States parties entitled to hold seats in the Committee of Ministers, the text shall be forwarded to the Parties for acceptance.
4. Any amendment shall enter into force in respect of the Parties which have accepted it on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which three Council of Europe member States have informed the Secretary General of their acceptance. In respect of any Party which subsequently accepts it, such amendment shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which the said Party has informed the Secretary General of its acceptance.

Article 18

Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any State or the European Community having acceded to this Convention, of:

- a) any signature;

- b)* the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c)* any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 13, 14 and 15;
- d)* any declaration made under Article 15;
- e)* any denunciation made under Article 16;
- f)* any proposal for amendment, any amendment adopted pursuant to Article 17 and the date on which it comes into force;
- g)* any other act, notification, information or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Florence, this 20th day of October 2000, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any state or to the European Community should they be invited to accede to this Convention.”

”

Az Európa Tanács Táj Egyezménye

Preambulum

Az Európa Tanács jelen Egyezményt aláíró tagjai,

figyelembe véve, hogy az Európa Tanács célja tagjai egységének erősítése azért, hogy megőrizzék és megvalósítsák a közös örökségüket jelentő eszméket és elveket és azt, hogy e cél eléréséhez főleg gazdasági és társadalmi célú egyezményeken át vezet az út;

azzal a szándékkal, hogy társadalmi igényeken, gazdasági tevékenységeken és a környezet harmonikus és kiegyensúlyozott kapcsolatán alapuló fenntartható fejlődést érjenek el;

megállapítva, hogy a táj fontos közérdekű szerepet tölt be kulturális, ökológiai, környezeti és szociális téren, és a gazdasági tevékenységeket segítő erőforrásként működik, amelynek védelme, kezelése és tervezése új munkahelyeket teremthet;

annak tudatában, hogy a táj elősegíti a helyi kulturális fejlődést és alapvető eleme az európai természeti és kulturális örökségnek, továbbá hozzájárul az emberek jólétéhez és az európai identitás megerősítéséhez;

annak tudatában, hogy a táj általában globális szinten jelentőséggel bír, mint az ember környezetének elengedhetetlen összetevője;

felismerve, hogy a táj egyformán fontos része az emberek életminőségének mindenhol: városon és falun, leromlott és kiváló állapotú területeken, a különlegesen szépnek tartott és ilyen adottság nélküli helyeken;

megállapítva, hogy a mezőgazdaság, az erdészet, az ipari és ásványbányászati technikák, a regionális tervezés, várostervezés, a közlekedés és szállítás, az infrastruktúra, az idegenforgalom és a szabadidő eltöltése terén lezajlott változások, és általában véve azok a változások, amelyek a világgazdaságban végbemennek, sok esetben felgyorsítják a táj átalakulását;

azzal a szándékkal, hogy választ adjunk az emberek közös óhajára, hogy kiemelkedő értékű tájakban gyönyörködhessenek, és aktív szerepet játszhassanak a táj formálásában;

abban a meggyőződésben, hogy a táj kulcsszerepet játszik az egyén és a társadalom jólétében, és hogy annak védelme, kezelése és tervezése mindenki számára jogokat biztosít, és mindenkire kötelezettségeket ró;

figyelembe véve a nemzetközi szinten már meglévő, a természeti és kulturális örökség védelméről és kezeléséről, a regionális és települési tervezésről, a helyi önkormányzati és határ menti együttműködésről szóló jogszabályokat, különös tekintettel a következőkre: Egyezmény az európai vadon élő növények, állatok és természetes élőhelyeik védelméről (Bern, 1979. szeptember 19.), Egyezmény az európai építészeti örökség védelméről (Granada,

1985. október 3.), a Régészeti örökség védelméről szóló európai egyezmény (módosított változat) (Valletta, 1992. január 16.), Európai keretegyezmény a területi önkormányzatok és közigazgatási szervek határ menti együttműködéséről (Madrid, 1980. május 21.) és annak kiegészítő jegyzőkönyvei, a Helyi önkormányzatok európai chartája (Strasbourg, 1985. október 15.), Egyezmény a biológiai sokféleségről (Rio, 1992. június 5.), Egyezmény a világ kulturális és természeti örökségének védelméről (Párizs, 1972. november 16.), valamint Egyezmény az információk elérhetőségéről, a társadalom részvételéről a döntéshozatalban és a jogorvoslati lehetőségekről a környezetvédelemben (Aarhus, 1998. június 25.);

felismerve, hogy az európai tájak minősége és sokfélesége közös érték, és fontos cél, hogy védelme, kezelése és tervezése céljából az érdekelttek együttműködjenek;

attól a szándéktól vezettetve, hogy létrejöhessen egy olyan új jogszabály, amely kizárólag Európa valamennyi tájának védelmével, kezelésével és tervezésével foglalkozik,

azzal a szándékkal, hogy az Egyezmény által meghatározott értékek és elvek alkalmazása az erre szándékot mutató nem európai államokban is lehetővé váljon;

a következőkben állapodtak meg:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Cikk

Meghatározások

A jelen Egyezményben:

a) „Táj” az ember által érzékelt terület, amelynek jellege természeti tényezők és/vagy emberi tevékenységek hatása és kölcsönhatása eredményeként alakult ki.

b) „Táj-politika” az illetékes hatóságok olyan általános elveit, stratégiáját és irányelveit jelenti, amelyek lehetővé teszik a tájak védelmét, kezelését és tervezését szolgáló intézkedések megtételét.

c) „Táj minőségére vonatkozó célkitűzés” egy adott táj esetében arra vonatkozik, amikor az illetékes hatóságok megfogalmazzák a lakosságnak a környékbeli táj jellemzőire vonatkozó igényeit.

d) „A táj védelme” a táj jelentős vagy jellemző sajátosságainak megőrzésére és fenntartására vonatkozik. Örökségi értékét a táj természeti adottságai és/vagy az emberi tevékenységek révén kialakult elemeinek jellemző összetétele adja.

e) „A táj kezelése” a fenntartható fejlődés szempontjából olyan tevékenységet jelent, amelynek célja a táj rendszeres fenntartása. Célja, hogy a társadalmi, gazdasági és környezeti folyamatok által előidézett változásokat irányítsa és összhangba hozza.

f) „A táj tervezése” olyan céltudatos tevékenységet jelent, amelynek célja a táj fejlesztése, helyreállítása vagy új létesítése.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya

A 15. Cikk rendelkezéseinek megfelelően, ez az Egyezmény a Felek teljes területére vonatkozik, és érvényes mind a természeti, vidéki, városi és városkörnyéki térségekre. Ide értendők a szárazföld, az édesvizek és a tengeri területek is. Magába foglalja mind a kiemelkedő, mind az átlagos vagy leromlott állapotú tájakat is.

3. Cikk

Az Egyezmény céljai

A jelen Egyezmény célja, hogy elősegítse a táj védelmét, kezelését és tervezését, valamint hozzájáruljon a Felek közötti együttműködéshez.

II. Fejezet

NEMZETI SZINTŰ INTÉZKEDÉSEK

4. Cikk

Jogkörök megoszlása

A Felek az Egyezményt, különösen annak 5. és 6. Cikkét saját nemzeti hatalommegosztási rendszerüknek, alkotmányos elveiknek és közigazgatási rendszerüknek megfelelően hajtják végre. Tiszteletben tartják a szubszidiaritás elvét és a Helyi önkormányzatok európai kartáját.

A Felek a jelen Egyezmény végrehajtását egybehangolják saját politikáikkal anélkül, hogy csorbítanák eme Egyezmény hatályát.

5. Cikk

Általános intézkedések

A Felek vállalják, hogy

a) törvényben rögzítik, hogy a tájak elengedhetetlen összetevői az emberek környezetének, kifejezik közös kulturális és természeti örökségük sokféleségét, és identitásuk alapját képezik;

b) olyan táj-politikát alakítanak ki és váltanak valóra, amelynek célja a táj védelme, kezelése és tervezése. Ehhez a 6. Cikkben ismertetett egyedi intézkedéseket alkalmazzák;

c) kialakítják a részvételhez szükséges eljárásokat a társadalom tagjai, a helyi és a regionális hatóságok, valamint más érdekelt felek számára, amelyek érdekeltek a fenti b) bekezdésben említett táj-politika meghatározásában és végrehajtásában;

d) a tájat beépítik regionális és várostervezési, továbbá kulturális, környezetvédelmi, mezőgazdasági, szociális és gazdasági, valamint minden olyan egyéb politikájukba, amelynek közvetlen vagy közvetett hatása lehet a tájakra.

6. Cikk

Egyedi intézkedések

A. A téma iránti fogékonyság növelése

Mindegyik Fél vállalja, hogy növeli a civil társadalom, az egyéb nem állami szervezetek és az állami hatóságok fogékonyságát a tájak értéke és szerepe iránt, valamint abban a tekintetben, hogy e téren változásokra van szükség.

B. Képzés és oktatás

Mindegyik Fél vállalja, hogy elősegíti

a) a tájak értékeléséhez és működtetéséhez értő szakértők képzését;

b) multidiszciplináris képzési programok megszervezését a táj-politika, a táj védelme, kezelése és tervezése terén az állami vagy a magánszektorban tevékenykedő szakemberek és az érintett társadalmi szervek számára;

c) iskolai és egyetemi tanfolyamok megtartását, amelyek az adott szakterületen a tájak értékeit, valamint a tájak védelmével, kezelésével és tervezésével összefüggő kérdéseket taglalják.

C. Számbavétel és értékelés

1. Az érdekelt felek aktív részvételével, az 5. Cikk c) bekezdésének figyelembevételével, abból a célból, hogy bővüljenek a tájakról összegyűlt ismeretek, mindegyik Fél vállalja, hogy

a)(i) számba veszi a területén található tájakat;

(ii) elemzi jellemző vonásaikat, valamint azokat a hatásokat, amelyek alakítják őket;

(iii) számon tartja a változásokat;

b) értékeli az így számba vett tájakat, figyelembe véve azokat az értékeket, amelyeket az érdekelt felek és az érintett lakosság nekik tulajdonít.

2. E számbavétel és értékelés folyamatai a tapasztalatok és a módszerek cseréjén alapulnak, melyre a Felek között nemzetközi szinten a 8. cikk alapján kerül sor.

D. A táj minőségére vonatkozó célkitűzések

Mindegyik Fél vállalja, hogy a számba vett és értékelt tájai számára minőségi célkitűzéseket határoz meg. Erre az 5. Cikk c) bekezdése alapján lefolytatott nyilvános vita nyomán kerül sor.

E. Végrehajtás

Ahhoz, hogy a táj-politika célkitűzései megvalósuljanak, mindegyik Fél olyan eszközöket vezet be, amelyek elősegítik a tájak védelmét, kezelését és/vagy tervezését.

III. Fejezet

A FELEK KÖZÖTTI EGYÜTTMŰKÖDÉS

7. Cikk

Nemzetközi politikák és programok

A Felek vállalják, hogy együttműködnek a nemzetközi politikák és programok tájat érintő vonatkozásainak vizsgálatában, és ahol ezt szükségesnek látják, javasolják azok kiegészítését a tájra vonatkozó szempontokkal.

8. Cikk

Kölcsönös segítség és információcsere

A Felek vállalják, hogy együttműködnek annak érdekében, hogy hatékonyabbá tegyék a jelen Egyezmény alapján tett intézkedéseiket. Különösen:

- a) tudományos és technikai segítséget nyújtanak egymásnak a tájra vonatkozó ügyekben tapasztalatok és kutatási eredmények összegyűjtésével és cseréjével;
- b) elősegítik a tájjal foglalkozó szakemberek cseréjét, elsősorban képzési és tájékoztatási célokból;
- c) információt cserélnek minden, a jelen Egyezmény rendelkezéseiben szereplő kérdéstről.

9. Cikk

Határokon átnyúló tájak

A Felek ösztönzik a határokon átnyúló együttműködést helyi és regionális szinten, és ahol ez szükséges, közös, a tájat érintő programokat állítanak össze és valósítanak meg.

10. Cikk

Az Egyezmény végrehajtásának nyomon követése

1. Az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága azzal bízta meg az Európa Tanács Alapszabályának 17. cikke alapján működő illetékes szakértői bizottságokat, hogy kísérik figyelemmel az Egyezmény végrehajtását.
2. A szakértői bizottságok üléseit követően az Európa Tanács főtitkára jelentést tesz a Miniszteri Bizottság számára az elvégzett munkáról és az Egyezmény érvényesüléséről.

3. Az illetékes szakértői bizottságok javaslatot tesznek a Miniszteri Bizottság részére az Európa Tanács Táj Díja odaítélésének feltételeiről és szabályairól.

11. Cikk

Az Európa Tanács Táj Díja

1. Az Európa Tanács Táj Díja helyi vagy regionális önkormányzatoknak és azok társulásainak adományozható, amelyek a jelen Egyezmény valamelyik aláírója tájpolitikája részeként olyan politikát vagy intézkedéseket valósított meg az adott táj védelmére, kezelésére és/vagy tervezésére, amely tartósan hatékonynak bizonyult és így példaként szolgálhat a Felek más területi önkormányzatai számára. A kitüntetés olyan nem kormányzati szerv számára is adományozható, amely különösen sokat tett egy adott táj védelméért, kezeléséért vagy tervezéséért.

2. A Felek az Európa Tanács Táj Díjáért a 10. Cikkben említett szakértői bizottságoknál folyamodhatnak. Az érintett határ menti helyi és regionális önkormányzatok és társulásaik akkor folyamodhatnak, ha a tárgyban szereplő tájat közösen kezelik.

3. A 10. Cikkben említett szakértői bizottságok javaslata nyomán a Miniszteri Bizottság meghatározza és közzéteszi az Európa Tanács Táj Díja odaítélésének ismérveit, kialakítja a vonatkozó szabályokat, és adományozza a díjat.

4. Az Európa Tanács Táj Díja arra ösztönzi a kitüntetetteket, hogy biztosítsák az érintett tájak területének fenntartható védelmét, kezelését és/vagy tervezését.

IV. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

12. Cikk

Az Egyezmény és egyéb jogszabályok viszonya

A jelen Egyezmény rendelkezései nem enyhíthetik más olyan, a tájak védelmére, kezelésére és tervezésére vonatkozó, és ezen Egyezménynél szigorúbb rendelkezéseket, amelyek meglévő, vagy a későbbiekben megalkotandó nemzeti vagy nemzetközi jogszabályokban található.

13. Cikk

Aláírás, megerősítés és hatálybalépés

1. Az Egyezmény aláírásra nyitva áll az Európa Tanács tagállamai számára. Az Egyezményt meg kell erősíteni, el kell fogadni, vagy jóvá kell hagyni. A megerősítésről, elfogadásról vagy a jóváhagyásról szóló okiratokat letétbe kell helyezni az Európa Tanács főttitkáránál.

2. Az Egyezmény annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely egy három hónapos időszakot követ az után, hogy az Európa Tanács tíz tagállama az előző bekezdés rendelkezései szerint kifejezte egyetértését az Egyezményhez való csatlakozással.

3. Az olyan aláíró tagállam tekintetében, amely az Egyezmény hatálybalépése után ismeri el annak kötelező hatályát, az Egyezmény annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely a megerősítési, elfogadási vagy jóváhagyási okirat letétbe helyezésének napja utáni három hónapos időszakot követi.

14. Cikk

Csatlakozás

1. A jelen Egyezmény hatálybalépése után az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága az Európa Tanács Alapszabályának 20.d) cikke szerint hozott többségi határozattal és a Miniszteri Bizottságban tanácskozási joggal rendelkező részes államok képviselőinek egyhangú határozatával felkérheti az Európai Uniót és bármely más államot, amely nem tagja az Európa Tanácsnak, hogy csatlakozzon az Egyezményhez.

2. Bármely csatlakozó állam vagy az Európai Közösség számára az Egyezmény annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely a csatlakozási okiratnak az Európa Tanács főtitkáránál történő letétbe helyezésének napját követő három hónapos időszak lejáta után következik.

15. Cikk

Területi hatály

1. Bármely állam vagy az Európai Közösség az aláírásakor vagy a megerősítési, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okirat letétbe helyezése alkalmával meghatározhatja azokat a területeket, ahol az Egyezményt alkalmazni fogja.

2. Bármely Fél az Európa Tanács főtitkárához címzett nyilatkozattal bármilyen későbbi időpontban kiterjesztheti az Egyezmény alkalmazását e nyilatkozatban meghatározott bármely más területre. Az ilyen területet illetően az Egyezmény annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely a főtitkárnak átadott ilyen nyilatkozat napját követő három hónapos időszak lejáta után következik.

3. Bármely Fél, a fenti két bekezdés alapján tett nyilatkozatot, a nyilatkozatban meghatározott bármely területet illetően, vissza lehet vonni a főtitkárhoz intézett bejelentéssel. A visszavonás annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely a főtitkárhoz intézett bejelentés kézhezvételének napját követő három hónapos időszak lejáta után következik.

16. Cikk

Az Egyezmény felmondása

1. Bármely Fél bármikor felmondhatja az Egyezményt az Európa Tanács főtitkárához címzett értesítéssel.

2. Az ilyen felmondás annak a hónapnak az első napján lép hatályba, amely a főtitkárnak benyújtott értesítés kézhezvételének napja utáni három hónapos időszak lejártát követi.

17. Cikk

Módosítások

1. Bármely Fél, vagy a 10. Cikkben említett szakértői bizottságok javasolhatják jelen Egyezmény módosítását.

2. A módosításról szóló értesítést az Európa Tanács főtitkárához kell eljuttatni, aki azt továbbítja az Európa Tanács tagállamainak, jelen Egyezmény részeseinek, valamint bármely olyan európai országnak, amely az Európa Tanácsnak ugyan nem tagja, de a 14. Cikk alapján felhívást kapott arra, hogy csatlakozzon eme Egyezményhez.

3. A 10. Cikkben említett szakértői bizottságok megvizsgálják a beterjesztett módosítási javaslatokat, majd a Felek képviselői háromnegyedes többsége által elfogadott szövegváltozatot elfogadásra benyújtják a Miniszteri Bizottságnak. Miután a Miniszteri Bizottság az Európa Tanács Alapszabálya 20.d) pontjában előírt többséggel és a Bizottságban tanácskozási joggal rendelkező államok képviselőinek egyhangú határozatával elfogadta a módosítási javaslatot, a szöveget elfogadásra a Felekhez továbbítja.

4. A módosítások azon Felek számára lépnek hatályba, amelyek elfogadták azokat annak a hónapnak az első napján, amely három hónappal követi azt az időpontot, amikor három európai tanácsi tag értesítette a főtitkárt azok elfogadásáról. Azon Felek tekintetében, akik később fogadják el a módosításokat, e módosítások annak a hónapnak az első napján lépnek életbe, amely három hónappal követi azt az időpontot, amikor e Felek értesítették a főtitkárt a módosítások elfogadásáról.

18. Cikk

Értesítések

Az Európa Tanács főtitkára tájékoztatja az Európa Tanács tagállamait és az Európai Közösségnek eme Egyezményhez csatlakozott tagállamait a következőkről:

a) minden aláírásról;

b) a megerősítési, az elfogadási, a jóváhagyási vagy a csatlakozási okiratának letétbe helyezéséről;

c) az Egyezmény hatálybalépésének bármely időpontjáról, a 13., 14. és 15. Cikk szerint;

d) a 15. Cikk alapján tett bármely nyilatkozatról;

e) a 16. Cikk alapján történt bármely felmondásról;

f) módosításra tett bármilyen javaslatról, a 17. Cikk alapján elfogadott bármilyen módosításról, valamint arról, hogy az mikor lép hatályba;

g) jelen Egyezményre vonatkozó minden egyéb intézkedésről, értesítésről vagy közlésről.

Ennek hitelül, a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Kelt Firenzében, 2000. október 20. napján, egyaránt hiteles angol és francia nyelvű változatban, egy példányban, amelyet letétbe helyeznek az Európa Tanács Levéltárában. Az Európa Tanács főtitkára hiteles másolatokat küld az Európa Tanács minden tagállamának, más államoknak és az Európai Közösségnek, amennyiben azok felhívást kapnak az Egyezményhez való csatlakozásra.”